

I Carl Fredrik Rothliebs "Beskrifning öfver kongl. Riddarholmskyrkan" (1822, s 310) ges följande förteckning på de från danskarna under 1813-1814 års krig i Tyskland tagna fanorna, standaren och flaggorna.

"I kongl. Gustavianska Graf-Choret på 7:de Pelaren till höger äro följande Trophéer uppsatta: 1 Estendar, med påskrift att den är tagen vid Dessaw i September månad 1813 af General von Vegesack:
1 Flagga i Fästningen Fredricsort 1813 af General Posse:
2 Flaggor i Fästningen Glückstadt den 5 Jan. 1814 af General Boye:
3 Flaggor af Canon-Sluparne för Glückstadt 1814, samt
1 Fana och 3 Estendar, med påskrift att de äro tagna i Glückstadts Fästning 1814."

Eftersom Rothlieb var den som bäst kände till dessa föremål bör uppgifterna vara trovärdiga. Det var nämligen han, som år 1817 - tre till fyra år efter tagandet - ordnade och uppsatte dem jämte övriga 3 - 4.000 troféer i Riddarholmskyrkan. Detta skedde efter det att hela Troféesamlingen den 6 mars samma år flyttades till denna lokal från Orangeriet i Kungsträdgården.

På stängerna till tre dragonfanor, ST 6:381-383, finns bevarade pappersetiketter med proveniensuppgifterna Glückstadts fästning 1814. attribueringen återkommer även i F.W. Ekströms "Förteckning öfver de i Riddarholmskyrkan förvarade ... eröfrade fanor, standarer m.fl. segerbyten..." (1875, s 15) under nr B.126-128. De motsvaras i Rothliebs beskrivning av där sist nämnda "3 Estendar". Vid denna tid var man inte så noga med terminologien utan kallade dragonernas tungade, fransförsedda fanor för ömsom standar (estendar, estandar) och ömsom fanor.

Dragonfanorna är från 1701-1702. De har tillhört det samma år för dansk räkning av den omyndige hertig Carl Friedrich av Würtemberg-Oels i Schleswig och Holstein värvade dragonregementet. Befälhavare var överste Jakob Bonar. Från år 1703 avlönades regementet av England och Nederländerna såsom hjälptrupp i spanska tronföljdskriget. Det deltog bl.a. i slagen vid Ramillies 1706, Oudenarde 1708 och Malplaquet 1709. 1713-1714 sändes regementet hem till Holstein, där det upplöstes 1721. Därvid bör dessa fanor ha hamnat i Glückstadts fästning.

De tre dragonfanorna är gula med svarta och gula fransar och banderoller. Därigenom överensstämmer de med de gyllene vapensköldarna för såväl hertigdömet Würtemberg som linjen Oels, mot vilka tre hjorthorn, respektive den schlesiska örnen framträder i svart.

De återstående troféerna från 1813-1814 års krig i Tyskland har förlorat sina papperetiketter. Dessbättre återfinns de sex danska flaggorna i Ekströms förteckning under B.123-125 (s 14f) och K.22-24 (s 55). B. 123 uppges vara tagen vid Fredricsort 1813 och de övriga vid Glückstadt 1814, varav K.22-24 anges som slupflaggor.

En av de två resterande troféerna har trots avsaknaden av etikett kunnat identifieras som ST 5:143, ett danskt ryttarstandar för holsteinska ryttarregementet. Det togs 1813 vid Dassow, öster om Lübeck.

AD
1985

Johannes Petrelli publicerade år 1910 dragonfanorna ST 6:381,1 och 6:383 som tagna i Glückstadt 1814. Senare hänför han dem, jämte 6:384 och 6:381,2, till Jens Sehesteds norska dragonregemente. Detta på grund av att deviserna, "Providentia et Virtute" (6:383) och "Ex Labore Gloria" (6:384), förekommer på fanorna för detta regementes 3. och 8. kompanier (Danska Rigsarkivet 8 q). Då han därvid söker finna en möjlighet att placera dem som tagna i Norge, tvingas han oriktigförklara etiketternas uppgifter om att de tagits i Glückstadt år 1814. Eftersom därtill den tredje devisen, "Pro Deo et Rege" (6:381,1), inte har sin motsvarighet i Sehesteds regemente kan Petrellis attribuering ifrågasättas.

I nämnda akt i danska rigsarkivet omnämns emellertid även deviserna på fanorna för det år 1701 under J. Bonars befäl i Schleswig och Holstein värvade dragonregementet Württemberg-Oels. Där förekommer alla tre deviserna i nämnd ordning på 7., 10. och 6. kompaniernas fanor. Fandukarna är gula efter såväl Würtembergs som Oels' gyllene vapensköldar. Vid regementets upplösning 1721 har fanorna hamnat i den holsteinska fästningen Glückstadt, där de 1814 togs av svenskarna. De betecknades då som gamla eller antika.

AO
1985